

แผนผัง : งานของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบกับงานขั้นตอนชั้นพนักงานอัยการ

- กรณีพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ “งดการสอบสวน” ต้องปฏิบัติตาม ม.๑๕๐ (๑)

- กรณี “รู้ตัวผู้กระทำผิด” ตาม ม.๑๕๐ (๒)

- กรณีตาม ม.๑๕๑ วรรค ๑ (กรณี “รู้ตัว” แต่ “ไม่มีตัว”) พนักงานอัยการมีอำนาจออกคำสั่งได้ ๓ ทาง คือ

ทางที่ ๑ = **ควร “สั่งไม่ฟ้อง”** ตาม ม.๑๕๑ วรรค ๒

ทางที่ ๒ = **ควร “สั่งสอบสวนต่อไป”** ตาม ม.๑๕๑ วรรค ๓

ทางที่ ๓ = **ควร “สั่งฟ้อง” ให้จัดการเพื่อได้ตัวผู้ต้องหา** ตาม ม.๑๕๑ วรรค ๔

ข้อสังเกต: ในกรณีเป็น “คดีฆาตกรรม” ให้ดู ม.๑๕๓ วรรคท้าย ซึ่งอำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องเป็นของอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเท่านั้น

- กรณีตามม.๑๕๒ (กรณี “รู้ตัว” และ “มีตัว”) หรือ “ผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้งข้อหาได้หลบหนีไปแล้ว” พนักงานอัยการมีอำนาจออกคำสั่งได้ ๓ ทาง คือ

ทางที่ ๑ = **“สั่งไม่ฟ้อง”** ตาม ม.๑๕๓ วรรคหนึ่ง (๑) และ ในกรณีนี้ “พนักงานอัยการ”

→ ต้องปฏิบัติตาม ม.๑๕๕ , ม.๑๕๕/๑

→ ต้องปฏิบัติตาม ม.๑๕๖

→ ส่งผลตาม ม.๑๕๗

ทางที่ ๒ = **“สั่งฟ้อง”** ตาม ม.๑๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) และอาจ **“สั่งให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบคดี”** ตาม ม.๑๕๔ (๑)(๒) ได้

ทางที่ ๓ = **“สั่งสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งพยานมาซักถามและมีอำนาจวินิจฉัยปล่อยผู้ต้องหา”** ตาม ม.๑๕๓ วรรคสอง (ก)(ข)